

Svenska Shirehästföreningen – Harriet Nilsson

Ja de hela började när mitt halvblod plötsligt låg död i täppan en solig söndageftermiddag den 22 augusti 2003. Det var ju inte planen, hon var ju dräktig och jag skulle ju äntligen få mitt första föl. Så två dagar senare var jag och tittad på nya halvblodsföl, men de var ju så dyra och jag ville inte lägga 50.000 kronor på något jag inte visste hur det kom att bli om två år. Så jag, jag börja tänka på en ardenner och letade istället bland kallbloden på hästnet och då dyker en annons på shirehästar upp och mindre än att en vecka hade gått när jag var och träffade mina första shire. Där var då min första shirehäst Metheringham Upton Boo hittades, en ettåring som hade varit på riks en månad tidigare och fått 39p. Det var bara och skramla ihop pengarna så den 3 september var jag och hämtade henne och då sa säljarna till mej att detta är din första, du kommer ha många till, man kan inte få nog av dom...

Vi började vårt jobb med träning för utställning och missade inte en premiering de första åren, men kritiken blev bara sämre, för hon var sabelbent och hennes rygg blev mer och mer svankig. Så vi koncentrerade oss på att rida in henne vilket visade sig vara hennes grej, Bosse som jag kallar henne, var kanonhästen som vem som helst kunde rida. Men det började ju bli dags att ta föl på henne så hon

fick åka till en hingst, Leverton James var dejten och det resulterade i ett litet hingstfö! i juli 2008.

Julius blev shire nummer två, men det var ju ett sto till jag ville ha så jag började titta efter ett ungsto och hitta ett hos Titti och Christer på Stall Herkules men det blev inte detta ungsto för de tyckte det var bättre att jag köpte Karelia, ett tvåårigt svart sto som de hade fött upp själva. Jag hade vid den tidpunkten c:a 1,5 mil till Källna för att kolla på hästen men, snabb i vändningarna som jag är, så köpte jag hästen innan jag hann kolla på den.

Ops, nu hade jag tre shire, en shetlänning och min kompis ardenner.

Fem hästar och fyra boxar, då var det tur att Bosse var världens snällaste och nöjde sej med att stå i en fårbox som hon skulle kunnat ha gått över. Nu var det det här med att man inte får nog med en shirehäst, så med två unghästar då skickade jag Bosse på betäckning igen, denna gången blev daten Trem Y-Wyddfa Mascot vilket inte gick så bra varpå vi testade Leverton Statesman istället och det dagen innan han flyttade till Danmark. Samtidigt hade jag betäckt Shettisen Alma, så sommaren -10 tittade två föl ut som blir bästa kompisar, Rexus Oats (shire) och Rexus Wilda (shettis).

Var ju nu tvungen att fixa ett prefix om dom skulle registreras in i stamboken i England så efter detta heter alla mina föl Rexus i prefix.

Det enda problemet var att Bosse inte fick ut efterbörden så veterinären kom, men han hade inte riktigt kompetensen för detta så det blev ett hektiskt dygn utan sömn men via en annan hästkunnig veterinär så löste allt sej till det bästa.

Mitt i all röra med föl, sjuka hästar och jobb upp över öronen hittade jag gården jag letat efter, och som passade min plånbok. Så nu äntligen skulle jag, hästarna och staffen Ebba få vårt egna hem.

En stor kolänga fanns till hästarna, så de skulle kunna gå på lösdrift och ha en hel bal ensilage att tugga på. Så i oktober -10 flyttade vi in dvs jag, hunden och sex hästar.

Jag är vid detta laget 30 år och livet leker men, jag råkar av någon anledning hälsa på Titti och Christer igen och då måste man ju kolla på hästarna och där va ju den där hästen jag såg på premieringen i Hjärnarp - 08 då var hon tre, och jag blev kär i henne.

Hon var jättesocial och Titti visste att jag gillade henne så efter några dagars konversation fram och tillbaka kom vi fram till ett pris, detta var i april -12 och hon skulle föla i mitten på juni så det var ju lite brått så hon, vid namn Trem Y Wyddfa Vicky, flyttade hit ganska omgående. Och som sagt några dagar innan midsommar tittade lilla Rexius Dixie ut, det var ett sto, mitt första shiresto och Vickys första stoföl.

Lyckan var total! Rexius Dixie är efter Hill Lodge Linton och bor fortfarande kvar här, hon har varit på riks i Danmark två gånger och -15 kom hon tvåa bland treåringar och blev reserv champion trots att hon inte ville springa, -16 kom hon etta i sin klass men då var där bara hon med vilket var tråkigt. Hon är även påbörjad inkörning, har varit i vagn och dragit harv, men nu är hon dräktig med Bromford Discowery så nu får hon ta det lugnt. Hennes mamma Vicky fick för ganska så exakt ett år sedan avlivas, bara 10 år gammal då hennes lever var kass och hon inte gick att rädda. Hingstfölen och Bosse är sålda och bor nu alla norröver.

Karelia kör jag med, rider och ska nu till Friends Arena och representera rasen. Hon går tyvärr inte att få dräktig. Alma, shettisen, ska också ha föl nästa år så två föl som kan leka planeras till sommaren. Så från att för tre år sedan ha haft nio hästar har jag nu bara två och en halv, men det kommer fler..ska bara hitta rätt hästar och jag vet ju nu vad jag vill ha efter 13 år med shire, så länge jag lever kommer här att vara shire på min gård.

Ledamot Svenska Shirehästföreningen Harriet Nilsson, Rexius Shires